

Sygn. akt I C 1494/19 upr.

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2021 r. w Giżycku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. O.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku powoda o sprostowanie wyroku zaocznego tut. Sądu z dnia 17.06.2020 r., sygn. akt I C 1494/19 upr., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 9.12.2020 r.

postanawia:

oddalić wniosek.

SSR Janusz Supiński

Sygn. akt I C 1494/19

UZASADNIENIE

Powód (...) SA w W. wniósł o sprostowanie tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 17.06.2020r. sygn. akt I C 1494/19 poprzez wskazanie poprawnego nazwiska pozwanego – O. – zamiast błędnego – O..

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód (...) SA w W. w pozwie z 05.12.2019r. domagał się zasądzenia od pozwanego A. O. określonej kwoty wraz z kosztami procesu. Do pozwu strona powodowa dołączyła dokumentację dotyczącą przedmiotu sprawy (pisma, wezwania, wypełnione druki przelewów itp.) z jednoznacznym wskazaniem nazwiska zobowiązanego – O..

W dniu 17.06.2020r. Sąd Rejonowy w Giżycku wydał na posiedzeniu niejawnym, po uprzednim skutecznym doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu, wyrok zaoczny, w którym uwzględnił roszczenia pozwu. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 26.09.2020r.

Pismem z dnia 04.11.2020r. powód wniósł o nadanie klauzuli wykonalności powyższemu wyrokowi zaocznemu, wskazując w dalszym ciągu pozwanego jako osobę o nazwisku O. i w takim też brzmieniu nazwiska pozwanego Sąd wydał tytuł wykonawczy.

Pismem z 17.02.2021r. powód domagał się sprostowania tytułu wykonawczego poprzez wskazanie poprawnego nazwiska pozwanego O. zamiast O..

W kontekście przedmiotowego wniosku strony powodowej nie sposób nie zauważyć, że to strona powodowa określiła w pozwie (i dalszych pismach) pozwanego jako osobę o nazwisku O.. Więcej – ta sama strona powodowa przedstawiła dowody na istnienie zobowiązania pana O. wobec inicjatora procesu. Tylko dlatego też Sąd wydając wyrok zaoczny uwzględnił roszczenia powoda. Uwzględnienie zatem w chwili obecnej wniosku o „sprostowanie” w wyroku nazwiska pozwanego oznaczałoby nie tylko uznanie zobowiązania zupełnie innej osoby do zapłaty na rzecz powoda określonej kwoty pieniężnej, ale również prowadziłoby do wniosku, że Sąd wydał wyrok bez jakiegokolwiek dowodu na istnienie takiego zobowiązania. To zaś nie może zyskać aprobaty.

Dla lepszego zrozumienia istoty problemu warto przytoczyć stanowisko doktryny co do zakresu stosowania art. 350 kpc: „Sprostowanie nie może wykraczać poza granice określone w art. 350 KPC. Przyjęta tam klasyfikacja wadliwości jest wyczerpująca. Są to niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Redakcja przepisu art. 350 § 1 KPC pozwala stwierdzić, że wszystkie wymienione wyżej wady orzeczenia charakteryzuje cecha oczywistości. Stanowi ona zarazem granicę podmiotowej dopuszczalności sprostowania, wyrażającą się w tym, że sprostowanie nie może prowadzić do merytorycznej zmiany orzeczenia. Oczywistość omyłki pisarskiej, rachunkowej lub innej wynika bądź to z natury samej omyłki, bądź to z porównania orzeczenia z uzasadnieniem, z treścią pozwu (wniosku) lub innymi okolicznościami. W szczególności omyłka pisarska to widoczne, wbrew zamierzeniu sądu, niewłaściwe użycie wyrazu, widocznie mylna pisownia, błąd gramatyczny albo niezamierzone opuszczenie jednego lub więcej wyrazów. Te reguły należy także odnieść do użytego w sentencji orzeczenia imienia i nazwiska strony. Wymienienie stron w sentencji orzeczenia jest istotną częścią tej sentencji, chodzi bowiem o określenie osób, w stosunku do których orzeczenie ma wywołać skutki prawne. Jeżeli sąd, kierując się brzmieniem oznaczenia strony podanym w pozwie (wniosku), wymieni w sentencji orzeczenia strony sprzecznie z materiałem zebrany w sprawie i niezgodnie z rzeczywistym stanem sprawy, dopuszcza się niedokładności lub omyłki podlegającej sprostowaniu na podstawie art. 350 KPC (uzasadnienie uchw. SN z 9.5.1995 r., III CZP 55/95, L.)” [tak: K. F.-G., A. Z., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Wyd. 10, W. 2019, L./El].

W efekcie powyższego Sąd orzekł jak w postanowieniu.